

**...Mirek Dušín ztratil přehled o ostatních. Přijímal rány jako muž, mnohé sám rozdál a snažil se s proudem na něho se sápadících chlapců proplout co nejrychleji vrátky ven, na volnou ulici. Tam to pak již nějak půjde. O Jarku se nebál, ten je silný a obratný chlapík. Také Jindra Hojer, ač mladší, ledaco svede. Ale ti dva plantážníci Červenáček a Rychlonožka, kteří svou protivnou ústnatostí rozpoutali docela netakticky a předčasně tady to peklo, ti mu dělali starost. Rychlonožka zatím byl už několik kroků ze vrátek venku, ale právě v okamžiku, kdy chtěl dokázat, že má opravdu přiléhavé jméno, strhly ho několikeré ruce zpět, takže stěží stačil vyjeknout své ustrašené „jejkote, mankote...“
Nerovná bitka započala plnou silou teprve před drátěným plotem. To nebylo klubko – to byla masa těl bijících zdánlivě bez cíle kolem sebe a jen zasvěcenec by poznal, kdo je útočník a kdo přepadený....**